

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 iulie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Sergiu Daguța,

Judecători

Ghenadie Eremciuc, Boris Talpă

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței din 08 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău și deciziei din 21 decembrie 2022 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, declarate de avocatul Tatiana Tampei și de inculpatul

Ogorenco Evgheni XXXX.

instanța de fond:

Termenul de examinare:

instanța de apel:

31.03.2021 – 08.06.2021,

instanța de recurs:

28.12.2021 – 21.12.2022,

29.05.2023 – 05.07.2023.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința din 08 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Ogorenco Evgheni a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la pedeapsa 1 an închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de *probațiune* de 2 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Usatfi Diana prejudiciul material în mărime de 1600 lei și prejudiciul moral în mărime de 1000 lei.

Corpul delict, recunoscut prin ordonanța din 25.11.2020 în cauza penală nr. 2020420977, un telefon mobil de model „Xiaomi Mi 2” de culoare albastră, cu nr. de IMEI1: xxx IMEI 2: xxx, care se păstrează la partea vătămată Usatfi Diana, potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, a fost trecut în proprietatea proprietarului Usatfi Diana, după rămânerea definitivă a sentinței.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Ogorencu Evgheni, la 14 august 2020, în intervalul de timp de la ora 04:00 până la 13:00, aflându-se în apartamentul închiriat situat pe adresa mun. Chișinău, str. Xxx, urmărind scopul sustragerii bunurilor ce aparțin altei persoane și însușirii lor ulterioare, prin acces liber, folosindu-se de faptul că nu este văzut de persoanele prezente, în mod ascuns a sustras un telefon mobil de model „Xiaomi Mi A2 Blue” cu nr. de IMEI 1:xxx și IMEI xxx în care era înserată cartela SIM cu nr: xxx în valoare de 8000 lei, bun ce aparține Dianei Usatfii, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 8000 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate, solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, și i-a încadrat acțiunile făptuitorului în baza 186 alin. (2) lit. d) Cod Penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea cu daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, că a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, că circumstanțe agravante fiind comiterea infracțiunilor similare pentru care a fost condamnat, că este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 14 ani, în acest fel fiind subiect al infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă, rațională și echitabilă fără izolare de societate, stabilindu-i o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării ei, conform art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Artur Lupașco a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul, să fie condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 2 ani 6 luni închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că prima instanță nu și-a motivat soluția la individualizare a executării pedepsei și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ceea ce privește aplicarea față de inculpat a unei pedepse prea blânde și aplicarea dispoziției art. 90 Cod penal.

Astfel, la stabilirea și la aplicarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de fond nu a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, nu a ținut cont de circumstanțele reale ale cauzei (caracteristica negativă a inculpatului, anterior a fost judecat de două ori pentru comiterea unor fapte similare), circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, nu permit instanței de judecată stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei.

3.1 A declarat apel și avocatul Tatiana Tampei, în numele inculpatului, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, a-i stabili termenul de probă în limitele termenului real de executare a pedepsei

penale de până la 1 an sau aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Apelantul a invocat că instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea aspră în privința inculpatului. Or, cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, ultimul s-a căit sincer de cele comise și este apt pentru a munci și a fi util societății, fără a fi privat de libertate.

4. Prin decizia din 21 decembrie 2022 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, apelul avocatului Tatiana Tampei a fost respins ca fiind nefondat, iar apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțial a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care, lui Ogorencu Evgheni, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

Termenul de executare a pedepsei s-a dispus a fi calculat din data reținerii inculpatului de către organele competente.

Instanța de apel a statuat că, la stabilirea pedepsei penale în privința inculpatului Ogorencu Evgheni, instanța de fond, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, de faptul că a comis cu intenție o infracțiune mai puțin gravă, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, dar și de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat de comiterea infracțiunilor similare (f.d. 61-62), a comis o nouă infracțiune intenționată mai puțin gravă, și-a recunoscut în totalitate vina, nu a recuperat prejudiciul cauzat, a considerat oportună stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, aceasta se încadrează în limitele prevăzute de lege și rigorile stipulate de alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului Ogorencu Evgheni, ținând cont de faptul că acesta și-a recunoscut în totalitate vina, s-a căit sincer, nu se află la evidență la medicul narcolog sau psihiatru, nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune, instanța de fond a conchis că, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății, decât izolarea vinovatului de societate.

Însă, instanța de apel, analizând soluția instanței de fond referitor la individualizarea pedepsei penale, sub aspectul modalității de executare a acesteia în privința inculpatului, a atestat că soluția instanței de fond nu poate fi menținută, or aceasta nu corespunde criteriilor de individualizare a pedepsei și nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale, reieșind anume din circumstanțele în care a fost comisă fapta, caracterul și gradul prejudiciabil al faptei și personalitatea inculpatului.

În acest sens, instanța de apel a menționat că inculpatul anterior a fost judecat pentru comiterea infracțiunilor similare, fiind reținută circumstanța agravantă - comiterea infracțiunilor similare pentru care a fost condamnat.

În contextul circumstanțelor menționate supra, au fost reținute ca fiind pertinente argumentele acuzatorului de stat potrivit căruia, la emiterea sentinței, instanța de fond a

aplicat o pedeapsă prea blândă, deoarece prin aplicarea art. 90 Cod penal, nu va putea fi realizat scopul pedepsei penale.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. În afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de fond trebuia să motiveze suplimentar, din care considerente a concluzionat că, nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsă cu închisoare aplicată.

Instanța de apel a menționat că, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde, pornind de la anumite criterii.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță incorect a constatat că condițiile necesare pentru a fi invocată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei sunt întrunite, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență.

În aceste circumstanțe, instanța de apel ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare, coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și temeiurile care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, a considerat că, pedeapsa penală sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis, va asigura atingerea scopului pedepsei.

La această concluzie, instanța de apel a ajuns pornind de la caracterul prejudiciabil al faptei comise, condițiile concrete de săvârșire a acesteia și anume că, inculpatul Ogorencu Evgheni anterior a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor similare, iar comiterea repetată a acestor fapte prejudiciabile denotă nu doar atitudinea neconștiințioasă și de ridiculizare a actului judecătoresc prin care inculpatul anterior a fost condamnat, dar și intenția sa de a continua activitatea sa infracțională, motiv care impune instanța să aprecieze că în privința inculpatului – aplicarea unei pedepse non-privative de libertate nu-și va face efectul propus.

5. Avocatul Tatiana Tampei declară recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, a-i stabili termenul de probă în limitele termenului real de executare a pedepsei penale de până la 1 an sau aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Recurentul indică că instanța de apel, la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 364¹ CPP și a identificat o pedeapsă prea aspră, că inculpatul s-a căit sincer de cele comise și este apt pentru a munci și a fi util societății, fără a fi privat de libertate. Ultimul a restituit bunul sustras părții vătămate, iar examinarea cauzei penale s-a desfășurat în lipsa inculpatului. Ultimul nu a cunoscut despre data și locul examinării cauzei penale, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

Recurentul indică că la 23.03.2023 inculpatul Ogorencu Evgheni a fost reținut în temeiul deciziei din 21.12.2022 a Curții de Apel Chișinău.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 8), 10) și 11) Cod de procedură penală.

5.1 Declară recurs ordinar și inculpatul, solicitând casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

Recurentul indică că după pronunțarea sentinței, s-a angajat la SA „Moldtelecom”, nu avea careva probleme, nu cunoștea că a fost anunțat în căutare.

În drept, recursul este întemeiat în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 1), 2) și 3) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare (*pct. 5., 5.1 din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 61, 75, Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în împrejurările în care inculpatul a solicitat judecarea cauzei conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că infracțiunea face parte din categoria celor mai puțin grave, dar anterior a fost judecat, inclusiv pentru comiterea infracțiunilor similare, însă, nu și-a făcut concluziile de rigoare, pedepsele penale aplicate anterior nu au realizat

scopul de corectare a inculpatului și prevenția săvârșirii de noi infracțiuni, suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, disproporțională și lipsită de raționalment juridic în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării vinovatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului pedepsei penale ce ține de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.1 din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27 alin.(1), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul și inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursuri au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4., 5., 5.1 din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cauza Bujnița c. Moldovei*).

Totodată, Colegiul penal atestă că, pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de apel, este individualizată în conformitate cu prevederile legii, iar prin urmare, temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, pentru declararea recursului ordinar, nu s-a confirmat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Tatiana Tampei și de inculpatul Ogorencu Evgheni XXXX împotriva deciziei din 21 decembrie 2022 al Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral.

Președinte

Sergiu Daguța

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Boris Talpă